

דף יט:

עין משפט ב.

או"ה סימן סג סעיף ו

ז. הקורא ק"ש לא ירמוז בעיניו^ר, ולא יקרוץ בשפתיו, ולא יראה באצבעותיו^ש בפרשה הראשונה שהיא עיקר קבלת עול מלכות שמים^ת, מפני שנראה כקורא עראי ונאמר "ודברת במ"א^א ודרשו עשה אותם קבע ולא עראי.

עין משפט ג.

יו"ד סימן רמו סעיף כה

כה. לב. כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק או שקרא ושנה ופירש להבלי העולם והניח תלמודו וזנחו הרי זה בכלל "כי דבר ה' בזה"^ב.

הגה: אסור לדבר בשיחת חולין^ג.

ר. יומא י"ט, ומשמע שם שאפי' לצורך מצוה לא ירמוז, מ"א ס"ק א'. ובפ' שניה משמע שם לדבר מצוה מותר, וכן בין הפרקים מותר לדבר מצוה.

ש. וכן לא ישאף טאבק או יקנח האף או לגעור בתינוק וכדומה. וכן יזהרו גבאי צדקה לא לגבות צדקה בזמן זה, כה"ח אות כ"ו. גם לא יניפו במניפה בעת חום, שם.

ת. ואם עשה כן אף שיצא הרי זה מגונה. רמב"ם בפ' ב' מהלכות ק"ש הלכה ח'. ושלא לצורך מצוה אסור גם בפ' השניה, שם אות כ"ח.

א. הגם שבפ' השניה גם נאמר לדבר במ, מ"מ לא הוי ציווי כמו ודברת במ, מפרמ"ג, א"א אות ט'.

ב. שם בסנהדרין צ"ט ע"א וכרבי נהוראי, ושם כר"י בן קרחא ובחגיגה דף ט' ע"א. וכתב הסמ"ג דהפורש מן התורה עובר בלא תעשה ובפרק שתי הלחם אמרו שעובר בב' לאוין ומסתבר שבכל יום ויום הוא עובר. מבית לחם יהודה.

ג. עיין באו"ח סי' ש"ז סעיף י"ז.